

Giulia Baccini: **The Forest of Laughs (*Xiaolin*):**

Mapping the offspring of self-aware literature in ancient China

(Les smíchu – hledání počátků emancipace literatury čínského starověku).

HODNOCENÍ VEDOUCÍ DISERTAČNÍ PRÁCE

- **Hodnocení průběhu studia**

Giulia Baccini absolvovala magisterské studium v Benátkách na univerzitě Ca Foscari, kde je jedno z nejvýznamnějších sinologických pracovišť v Itálii. Studium zakončila r. 2004 obhajobou diplomové práce na téma z dějin dynastie Han s přesahem k náboženským představám a ideologii legitimace moci ve sjednocující se Číně (“*Feng and shan sacrifices: between dynastic legitimation and immortality-seeking belief system - Qin and the Former Han. dynasty*“; vedoucí práce Prof. Tiziana Lippiello.) Práce byla při obhajobě ohodnocena jako mimořádná a získala nejvyšší možný počet bodů.

Po skončení magisterského studia na Ca Foscari Giulia Baccini studovala 2 roky v postmagisterském programu v Číně. Získala čínské stipendium na Pekingské pedagogické univerzitě (Beijing shifan daxue), což je instituce s vynikajícím programem dějin čínské literatury. Sídílí zde také Centrum pro studium poezie, jediné výzkumné centrum svého druhu v ČLR. Během dvouletého studijního pobytu v Pekingu se zaměřila na klasickou literaturu starověku a zejména na Knihu písní a její konfuciánské interpretace za dynastie Han a na toto téma napsala zajímavou klauzurní práci v čínském jazyce. Zde také prohloubila své znalosti starověké čínské literatury a důkladně si osvojila filologické řemeslo se zaměřením na starověk a dynastii Han, včetně otázek textové kritiky, posuzování autenticity a způsobu uchování starých textů od rukopisů k tradičnímu knižnímu tisku až po moderní dobu.

Po návratu z Číny získala roční stipendium ministerstva zahraniční České republiky a studovala v Praze pod vedením své budoucí školitelky Doc. Olgy Lomové. V této době se zaměřila na dějiny čínské středověké literatury a zejména na poezii a prózu dynastie Tang. Zároveň připravovala projekt své budoucí disertace, který nakonec situovala na pomezí starověku a středověku, do období konce dynastie Han a za kulturního rozmachu na dvoře generála Cao Caoa, budoucího zakladatele dynastie Wei.

Po návratu do Itálie v r. 2007 byla přijata k doktorskému studiu v oboru “Languages, cultures and societies”, specializace “Far East Studies”. Zúročila předchozí tři roky studia a promyšlení projektu disertace a v ostré konkurenci se jí podařilo získat plné doktorské

stipendium. Projekt disertace G. Baccini je především literárněhistorický, zatímco její italská školitelka se zaměřuje na filosofii, náboženství a dějiny idejí ve starověku a zejména za dynastie Han. Proto doktorandka od počátku studia v doktorském programu pravidelně konzultovala také s Doc. Olgou Lomovou v Praze. Tato skutečnost byla formálně potvrzena přijetím k řádnému studiu na FF UK v Praze (teorie a dějiny Asie a Afriky v r. 2009) a následně uzavřením dohody o studiu ve formě co-tutelle.

Během intenzivního doktorandského studia Giulia Baccini několikrát navštívila Prahu, kde konzultovala postup práce na disertaci, ujasňovala si dílčí problémy interpretace pramenů i otázky obecněji metodologické, využívala knihovnu Mezinárodního sinologického centra a také absolvovala dva kurzy hostujících profesorů z Taiwanu (jeden z literární historie, druhý z historiografie se zaměřením na pozdní císařskou Čínu).

Od počátku doktorského studia se zúčastnila čtyř domácích (italských) a zahraničních konferencí a symposií na témata související s tématem disertace, ale také na téma překladu a současné čínské literatury. Na dvou symposiích se podílela i organizačně.

Bibliografie Giulie Baccini není bohatá, což lze částečně objasnit i tím, že podle italského systému doktorandi, kteří získají stipendium, musí bezpodmínečně odevzdat disertační práci k obhajobě do konce třetího roku studia. Nicméně v červnu 2010 na mezinárodní konferenci v Lublani přednesla referát na téma související s disertací, který byl vzápětí přijat k publikaci a vyjde v letošním roce v kolektivní monografii na téma raně středověké Číny v nakladatelství Cambridge Scholars Publishing (*The Yields of Transition: Literature, Art and Philosophy in Early Medieval China*, edited by Jana S. Rosker and Natasa Vampelj Suhadolnik; kniha je vysázená a připravená do tisku).

• Disertace

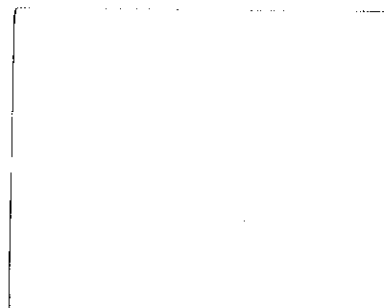
Giulia Baccini si zvolila poměrně málo studované téma – humor v literatuře na pomezí dynastie Han a období Šesti dynastií. Hlavním pramenem byly vedle historických kronik krátké anekdoty z později ztracené antologie Xiaolin (přibližně lze přeložit jako „Les smíchu“). Giulia se zamýšlela nad těmito anekdotami v kontextu dobových zvyklostí ve společenském životě na dvorech čínské aristokracie a hledala odpověď na otázku, nakolik se žánr humorných příběhů v této době stával nezávislým na didaktickém poslání historiografické a pseudohistoriografické literatury. Součástí jejího zkoumání byla i souvislost mezi humorem, jak se objevuje v *Les smíchu*, a historickými anekdotami ve 126. kapitole Sima Qianových *Shiji* (kterou se v minulosti nejpodrobněji zabýval Timoteus Pokora). Práce

se tak pohybuje na pomezí mezi studiem čínské historiografie, literární historie a dějin idejí za dynastie Han.

Práce je ukotvena v obecnějších úvahách o humoru a zábavném aspektu literatury v čínském kontextu i v univerzálních souvislostech. Téma však také vyžadovalo důkladné primární zpracování zachovaných zlomků z antologie Xiaolin, včetně otázek autenticity textu a úvah o jeho původní podobě, neboť kniha se zachovala pouze v podobě rekonstruované za dynastie Ming. V příloze jsou přeloženy všechny zachované anekdoty Lesa smíchu a opatřené komentářem.

Oceňuji samotnou volbu originálního tématu i vyvážené zpracování, v němž se projevuje jak metodologický nadhled tak erudice a schopnost detailní práce s textem. Doktorandčin závěr, kde upozorňuje na význam zábavy v literatuře na sklonku starověku a polemizuje tak s převládajícím názorem, že čínská literatura této doby byla plně v zajetí konfuciánského didakticismu, působí přesvědčivě a rozšiřuje naše porozumění čínské literatuře (nejen) na konci starověku a počátku středověku. Práci bez výhrad doporučuji k obhajobě.

V Praze, dne 20.2.2011

Doc. PhDr. Olga Lomová, CSc.